

[Christmas Møller.]

var vort Standpunkt, der var det rigtige. Vi har derfor ikke noget Ønske om, at Loven om Prisaftaler forlænges, og vil som Følge heraf ikke kunne medvirke til dette Lovforslags Fremme.

Men paa den anden Side skal man naturligvis 8 Dage før Juleaften være i et blidt Humør, og naar Handelsministeren kommer og siger, at han ikke er blevet færdig med det Lovforslag, det egentlig drejer sig om, saa skal vi for vort Vedkommende ikke forlange Udvalgsbehandling angaaende denne Sag, hvilket der ellers kunde være god Grund til, for at man i dette Udvalg kunde faa at vide, hvorledes Loven har virket. Men hvis Venstre skulde ønske en saadan Udvalgsbehandling for at faa Kendskab til Lovens Virkninger, er vi naturligvis overordentlig villige til at støtte et saadant Krav. Vi vil indskrænke os til at sige, at der ikke for os foreligger noget, som viser, at Prisaftalens loven har været en god og rigtig Lov, og derfor kan vi ikke ønske den forlænget; men naar Handelsministeren siger, at han vil komme med et helt nyt Lovforslag, skal vi ikke — ogsaa under Hensyn til hele den Stilling, som Regeringen magtmæssigt og retmæssigt har til at lede Lovgivningsarbejdet her i Landet — modsætte os, at det sker hurtigt. Men Forudsætningen er naturligvis den, at vi, hvis Handelsministeren kommer med et Lovforslag inden 30. April 1937 — vi beder ham ikke om det og skal slet ikke forsøge at tvinge ham til det —, kan faa rigelig Tid til Drøftelse af hele dette store Spørgsmaal, at vi endvidere kan faa en ordentlig og dybtgaaende Udvalgsbehandling af Spørgsmaalet, og endelig, at der til vor Raadighed bliver stillet flere Oplysninger, end det hidtil har været Skik, om, hvordan denne Lov har virket.

Med disse velvillige Betragtninger skal jeg anbefale at stemme *imod* Lovforslaget, naar det kommer til tredie Behandling.

Rasmussen (Gylling): Jeg finder naturligvis ingen Anledning til ved denne Lejlighed at rejse Diskussion om hele det store og vigtige Spørgsmaal, det drejer sig om, saa meget mindre som jo Ministeren nu har bebudet, at der snart fremkommer Lovforslag desangaaende. Jeg kan dog ikke undlade en lille Bemærkning til den ærede foregaaende Taler, idet jeg vil lykønske ham til det Julehumør, som i Dag besjæler ham. Naar jeg tænker tilbage paa den Diskussion, der fandt Sted for fem Aar siden angaaende Lovens Virkninger, husker jeg, at det da var store, rædselsfulde Virk-

ninger, det ærede Medlem mente vi kunde vente os i Anledning af denne Lov. De er jo heldigvis udeblevet.

Elbæk-Jessen: Det lyder jo noget mærkeligt, at vi har en Lov om Prisaftaler. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, hvordan Loven har virket, og om den overhovedet har været benyttet; da vi jo ikke har Lejlighed til at faa Oplysninger herom i Udvalget, vil vi gerne vide det her. I hvert Fald har Forbrugerne ikke mærket andet end Prisstigninger paa en Række Varer; om Prisstigningerne hidrører fra Prisaftaler eller fra almindelig Spekulation, kan det jævne, forbrugende Publikum jo ikke afgøre, men en Kendsgerning er det, at der i disse Aar er tjent Formuer ved Spekulation i Varepriser. Det System, som vi arbejder efter, og som er vedtaget af Regeringen og Flertallet i Rigsdagen, har ved Hjælp af Valutacentralen bragt Vareknaphed i mange Brancher. I de fleste Tilfælde er der Tale om Forhold, der er kommet til os udefra, og det kan jo ingen Regering have Ansvar for bortset fra, hvad Handelsaftalerne bringer; men det er selvsagt ogsaa meget vigtigt, at de rigtige Handelsaftaler træffes. Men det, som Regeringen og Rigsdagen har Ansvar for, er, at Fordelingen af Varerne sker efter saadanne Regler, at Forbrugerne forskaanes for at betale ublu Avance. Medens vi under frie Handelsforhold kunde lade den frie Konkurrence afgøre, om Spekulationen skal hemmes, saa er Situationen ganske anderledes nu, hvor der er Begrænsning i Tilførselen. Hvis der i en Varebranche mangler blot 5 eller 10 pCt., føles det som Vareknaphed, og der er Lejlighed til at sætte ind med Spekulation for dem, som vil tjene Penge paa dette Omraade. Og da har de Faktorer, der tillader, ja, begunstiger Monopoltildeling af Varer, ogsaa Pligt til at paase, at Monopolerne ikke misbruges.

I England indførtes straks, da man gik fra Guldet, en Lov om Bøder eller Straf for uberettiget Varefordyrelse. Da Lovforslaget her gaar ud paa at forlænge Loven om Prisaftaler indtil April 1937, maa vi gaa ud fra, at Ministeren arbejder med Lovforslag om Forbud mod uberettiget Prisstigning af Forbrugsvarer. Er det rigtigt? I saa Fald er der ikke Grund til i Dag at komme dybere ind paa Spørgsmaalet, da vi jo saa faar Lejlighed til senere at drøfte Sagen. Men der er dog Anledning til at pege paa den stærke Prisstigning, der har fundet Sted, f. Eks. paa Byggematerialer, Jernbjælker;